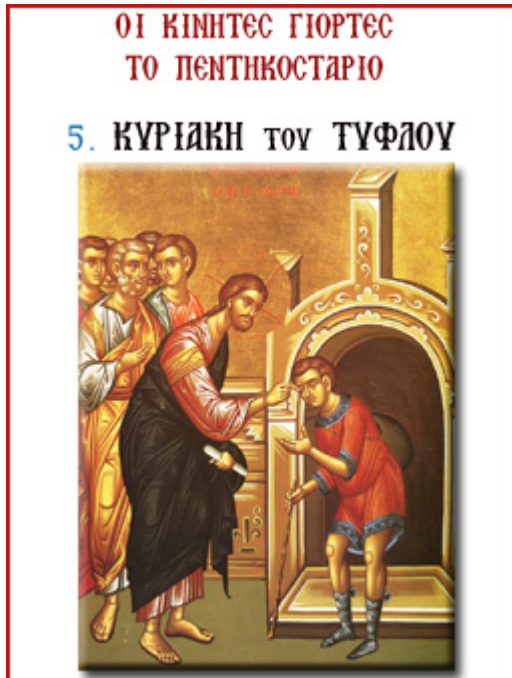

Η Κυριακή του Τυφλού

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Προχωρώντας στην περίοδο της Πεντηκοστής,

φτάνουμε στην **Κυριακή του Τυφλού**. Η Εκκλησία μας την Κυριακή αυτή μας θυμίζει το θαύμα της θεραπείας ενός ανθρώπου που είχε γεννηθεί τυφλός.

Ένα Σάββατο, ενώ έμπαινε στην πόλη ο Ιησούς με τους μαθητές του, συνάντησαν έναν άνθρωπο, που είχε γεννηθεί τυφλός και περνούσε τον χρόνο του ζητιανεύοντας. Ο Κύριος, βλέποντάς τον, και μετά που μία μικρή συζήτηση που είχε με τους μαθητές του, έφτυσε στο έδαφος και με το υγρό χώμα έφτιαξε λάσπη. Πήρε τη λάσπη στα χέρια του και μ' αυτήν άλειψε τα βλέφαρα του τυφλού. Κι ενώ ασφαλώς ο τυφλός άνδρας απορούσε μ' αυτήν την κίνηση, ο Κύριος τον έστειλε να ξεπλύνει τη λάσπη στην κολυμβήθρα του Σιλωάμ.

Πράγματι, χωρίς να διστάσει καθόλου, ο τυφλός υπάκουσε σ' αυτήν την εντολή και μόλις ξεπλύθηκε και καθάρισε τη λάσπη από τα βλέφαρά του και μπόρεσε και τα άνοιξε, διαπίστωσε ότι έβλεπε το φως και ό,τι τον περιέβαλε, για πρώτη φορά στη ζωή του. Καταλαβαίνετε τον ενθουσιασμό του. Οι γείτονες που τον έβλεπαν να έχει βρει το φως του, απορούσαν και θαύμαζαν συγχρόνως. Κάποιοι

αναρωτιούνταν αν ήταν πραγματικά ο ίδιος, που πριν από λίγη ώρα δεν έβλεπε τίποτε. Δυσκολεύονταν να το πιστέψουν και τον ρωτούσαν συνέχεια κι αυτός τους διηγούνταν ξανά και ξανά τι είχε συμβεί και με ποιον τρόπο θεραπεύτηκε.

Τότε τον πήγαν και στους Φαρισαίους, οι οποίοι διαπίστωσαν από τα λόγια του πρώην τυφλού ότι αυτός που τον είχε κάνει καλά ήταν ο Ιησούς. Τότε άρχισε να υπάρχει διχογνωμία μεταξύ τους: ο Ιησούς ήταν αμαρτωλός επειδή δεν τηρούσε την αργία του Σαββάτου και θεράπευε εκείνη την ημέρα ή ήταν απεσταλμένος από τον Θεό, αφού μπορούσε να κάνει θαύματα; Ρώτησαν και τη γνώμη του πρώην τυφλού. Αυτός, δείχνοντας την πίστη του και την ευγνωμοσύνη του, δήλωσε στους Φαρισαίους ότι θεωρεί προφήτη αυτόν που τον θεράπευσε.

Τότε οι Φαρισαίοι, μη πιστεύοντας στο θαύμα, φώναξαν τους γονείς του πρώην τυφλού, για να βεβαιωθούν ότι πράγματι γεννήθηκε χωρίς να βλέπει. Ήρθαν οι άνθρωποι αυτοί φοβισμένοι και βεβαίωσαν ότι πράγματι, ο γιος τους ήταν τυφλός μόλις την προηγούμενη μέρα. Ωστόσο, ο γιος τους ήταν πια ενήλικος και μπορούσε να δώσει μόνος του την απάντηση που ζητούσαν. Έτσι οι Φαρισαίοι ξαναφώναξαν τον άνθρωπο και άρχισαν να τον πιέζουν. Του έλεγαν να ομολογήσει ότι δεν είναι δυνατόν να τον θεραπεύσει ένας άνθρωπος αμαρτωλός, που δεν τηρούσε την αργία του Σαββάτου.

Αλλά ο πρώην τυφλός με τη λογική του απάντηση τους αποστόμωσε, χλευάζοντάς τους συγχρόνως: *Ξέρουμε ότι ο Θεός δεν εισακούει τους αμαρτωλούς, αλλά εκείνους που Τον σέβονται και κάνουν το θέλημά του. Από τότε που δημιουργήθηκε ο κόσμος, δεν ακούστηκε να έχει ανοίξει κανείς τα μάτια κάποιου που γεννήθηκε τυφλός. Δε θα μπορούσε να κάνει τίποτε τέτοιο, αν αυτός ο άνθρωπος δεν ήταν από τον Θεό. Οι Φαρισαίοι, ακούγοντας αυτά, τον πέταξαν έξω.*

Ο Ιησούς τα έμαθε όλα αυτά και όταν βρήκε μπροστά του πάλι τον πρώην τυφλό τον ρώτησε: *Εσύ πιστεύεις στον Υιό του Θεού;* Και αφού έγινε η αναγνώριση του Κυρίου από τον πρώην τυφλό, αυτός έπεσε και Τον προσκύνησε λέγοντας: *Πιστεύω, Κύριε.*

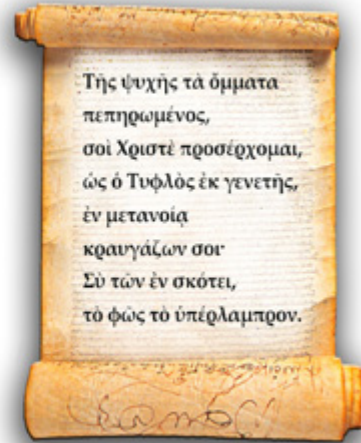
Κυριακή του Τυφλού. Ευαγγελική περικοπή - Κατά Ιωάννην. Κεφ. θ´1-38

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς· καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Ραββί, τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῆ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῆ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρα ἐστίν· ἔρχεται νῦν ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾶ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου. ταῦτα εἰπὼν ἔπτυσεν χαμαὶ καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὑπαγε νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, ὃ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος. ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἤλθε βλέπων. Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν; ἄλλοι ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν· ἄλλοι δὲ ὅτι ὁμοῖος αὐτῷ ἐστίν. ἐκεῖνος ἔλεγε· ὅτι ἐγὼ εἰμι. ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Πῶς ἀνεῴχθησάν σου οἱ ὀφθαλμοί; ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· Ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησε καὶ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ εἶπέ μοι· Ὑπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ καὶ νίψαι· ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψα. εἶπον οὖν αὐτῷ· Ποῦ ἐστὶν ἐκεῖνος; λέγει· Οὐκ οἶδα. Ἄκουσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τὸν ποτε τυφλόν. ἦν δὲ σάββατον ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀνέωξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς. πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Πηλὸν ἐπέθηκέ μου ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ ἐνίψαμην, καὶ βλέπω. ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές· Οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. ἄλλοι ἔλεγον· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· Σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἠνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμοὺς; ὁ δὲ εἶπεν ὅτι προφήτης ἐστίν. οὐκ ἐπίστευον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος καὶ ἠρώτησαν αὐτοὺς λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς οὖν ἄρτι βλέπει; ἀπεκρίθησαν δὲ αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον· Οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη· πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἴδαμεν, ἢ τίς ἠνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε, αὐτὸς περὶ ἐαυτοῦ λαλήσει. ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβούντο τοὺς Ἰουδαίους· ἦδη γὰρ συνετέθειτο οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα, ἐάν τις ὁμολογήσῃ Χριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται. διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε. Ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον ὃς ἦν τυφλός, καὶ εἶπον αὐτῷ· Δός δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἁμαρτωλὸς ἐστίν. ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· Εἰ ἁμαρτωλὸς ἐστίν οὐκ οἶδα· ἐν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ᾧν ἄρτι βλέπω. εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· Τί ἐποίησέ σοι; πῶς ἠνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμοὺς; ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Εἶπον νῦν ἦδη, καὶ οὐκ ἠκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκοῦειν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι; ἐλοιδόρησαν αὐτὸν καὶ εἶπον· Σὺ εἰ μαθητῆς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωϋσέως ἐσμεν μαθηταί. ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι Μωϋσεὶ λελάληκεν ὁ Θεός· τοῦτον δὲ οὐκ οἴδαμεν πόθεν ἐστίν. ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστίν, καὶ ἀνέωξέ μου τοὺς ὀφθαλμοὺς. οἴδαμεν δὲ ὅτι ἁμαρτωλὸν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει, ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβῆς ἢ καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τούτον ἀκούει. ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἠνοιξέ τις ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημένον· εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ

Καθὼς πῆγαινε στον δρόμο του ο Ἰησοῦς, εἶδε ἕνα ἄνθρωπο που εἶχε γεννηθεῖ τυφλός. Τον ρώτησαν, λοιπόν, οἱ μαθητῆς του: Διδάσκαλε, ποιος ἀμάρτησε καὶ γεννήθηκε αὐτός τυφλός, ὁ ἴδιος ἢ οἱ γονεῖς του. Ὁ Ἰησοῦς ἀπάντησε: Οὔτε αὐτὸς ἀμάρτησε οὔτε οἱ γονεῖς του, ἀλλὰ γεννήθηκε τυφλός γιὰ να φανερωθεῖ ἡ δύναμη των ἔργων του Θεοῦ πάνω σ' αὐτόν. Ὅσο διαρκεῖ ἡ μέρα, πρέπει να εκτελῶ τα ἔργα ἐκεῖνου που μ' ἔστειλε. Ἐρχεται ἡ νύχτα, ὁπότε κανένας δεν μπορεί να ἐργάζεται. Ὅσο εἶμαι σ' αὐτόν τον κόσμο, εἶμαι τὸ φῶς γιὰ τον κόσμο. Ὅταν τα εἶπε αὐτὰ ὁ Ἰησοῦς, ἐφτυσε κάτω, ἐφτιαξε πηλὸ ἀπὸ τὸ φτύμα, ἄλειψε με τον πηλὸ τα μάτια του τυφλοῦ καὶ του εἶπε: Πῆγαινε να νιφτεῖς στὴν κολυμβήθρα του Σιλωάμ - που σημαίνει ἀπεσταλμένος ἀπὸ τον Θεό. Ἐκίνησε, λοιπόν, ὁ ἄνθρωπος, πῆγε καὶ νιφτήκε καὶ, ὅταν γύρισε πίσω, ἐβλεπε. Τότε οἱ γείτονες κι ὅσοι τον ἐβλεπαν προηγουμένως ὅτι ἦταν τυφλός, ἔλεξαν: Αὐτὸς δεν εἶναι ὁ ἄνθρωπος που καθόταν ἐδῶ καὶ ζητιάνευε. Μερικοὶ ἔλεξαν: Αὐτὸς εἶναι, ἐνῶ ἄλλοι ἔλεξαν: Εἶναι κάποιος που του μοιάζει. Ὁ ἴδιος ὁμως ἔλεγε: Εγὼ εἶμαι. Τότε τον ρωτοῦσαν: Πῶς, λοιπόν, ἀνοιξαν τα μάτια σου; Ἐκεῖνος ἀπάντησε: Ἐνας ἄνθρωπος, που τον ἔλεγε Ἰησοῦς, ἔκανε πηλὸ, μου ἄλειψε τα μάτια καὶ μου εἶπε: πῆγαινε στὴν κολυμβήθρα του Σιλωάμ καὶ νίψου. Πῆγα λοιπόν ἐκεῖ, νιφτήκα καὶ βρῆκα τὸ φῶς μου. Τον ρώτησαν λοιπόν: Πού εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος; Δεν ξέρω, τους ἀπάντησε.

Τον ἔφεραν τότε στους Φαρισαίους, τον ἄνθρωπο που ἦταν κάποτε τυφλός. Ἡ μέρα που ἐφτιαξε ὁ Ἰησοῦς τον πηλὸ καὶ του ἀνοίξε τα μάτια ἦταν Σάββατο. Ἄρχισαν λοιπόν καὶ οἱ Φαρισαῖοι να τον ρωτοῦν πάλι πῶς ἀπέκτησε τὸ φῶς του. Αὐτὸς τους ἀπάντησε: Ἐβαλε πάνω στα μάτια μου πηλὸ, νιφτήκα καὶ βλέπω. Μερικοὶ ἀπὸ τους Φαρισαίους ἔλεξαν: Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος δεν μπορεί να εἶναι σταλμένος ἀπὸ τον Θεό, γιατί δεν τηρεῖ τὴν ἀργία του Σαββάτου. Ἄλλοι ὁμως ἔλεξαν: Πῶς μπορεί ἕνας μαρτυρῶν ἄνθρωπος να κάνει τέτοια σημεῖα; Καὶ υπήρχε διχογνωμία ἀνάμεσά τους. Ρωτοῦν λοιπόν πάλι τον τυφλό: Εσύ τι λες γι' αὐτόν; πῶς ἐξηγεῖς ὅτι σου ἀνοίξε τα μάτια; Κι ἐκεῖνος τους ἀπάντησε: Εἶναι προφήτης. Οἱ Ἰουδαῖοι ὁμως δεν ἐννοοῦσαν να πιστέψουν πῶς αὐτὸς ἦταν τυφλός κι ἀπέκτησε τὸ φῶς του, ὥσπου κάλεσαν τους γονεῖς του ἀνθρώπου καὶ τους ρώτησαν: Αὐτὸς εἶναι ὁ γιος σας, που λέτε ὅτι γεννήθηκε τυφλός; Πῶς, λοιπόν, τώρα βλέπει; Οἱ γονεῖς του τότε ἀποκρίθησαν: Ξέρουμε πῶς αὐτὸς εἶναι ὁ γιος μας κι ὅτι γεννήθηκε τυφλός πῶς ὁμως τώρα βλέπει, δεν το ξέρουμε, ἢ ποιος του ἀνοίξε τα μάτια, ἐμεῖς δεν το ξέρουμε. Ρωτήστε τον ἴδιο, ἐνήλικος εἶναι, αὐτὸς μπορεί να μιλήσει γιὰ τον εαυτὸ του. Αὐτὰ εἶπαν οἱ γονεῖς του, ἀπὸ φόβο πρὸς τους Ἰουδαίους. Γιατί, οἱ Ἰουδαῖοι ἀρχόντες εἶχαν κιάλας συμφωνήσε να ἀφορίζεται ἀπὸ τὴ συναγωγή ὅποιος παραδεχτεῖ πῶς ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Μεσσίας. Γι' αὐτὸ εἶπαν οἱ γονεῖς του ἐνήλικος εἶναι, ρωτήστε τον ἴδιο.

Κάλεσαν, λοιπόν, γιὰ δευτέρη φορά τον ἄνθρωπο που ἦταν πρὶν τυφλός καὶ του εἶπαν: Πες τὴν ἀλήθεια ἐνώπιον του Θεοῦ· ἐμεῖς ξέρουμε ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι ἁμαρτωλός. Ἐκεῖνος τότε τους ἀπάντησε: Ἄν εἶναι ἁμαρτωλός, δεν το ξέρω· ἕνα ξέρω: πῶς, ἐνῶ ἦμου τυφλός, τώρα βλέπω. Τον ρώτησαν πάλι: Τί σου ἔκανε; Πῶς σου ἀνοίξε τα μάτια; Σας τὸ εἶπα κιάλας, τους ἀποκρίθηκε, ἀλλὰ δεν πειστήκατε· γιατί θέλετε να το ξανακούσετε; Μήπως θέλετε κι εσεῖς να γίνετε μαθητῆς του; Τον περιγέλασαν τότε καὶ του εἶπαν: Εσύ εἶσαι μαθητῆς ἐκεῖνου· ἐμεῖς εἶμαστε μαθητῆς του Μωϋσή· ἐμεῖς ξέρουμε πῶς ὁ Θεὸς μίλησε στον Μωϋσῆ, ἐνῶ γι' αὐτόν δεν ξέρουμε τὴν προέλευσή του. Τότε ἀπάντησε ὁ ἄνθρωπος καὶ τους εἶπε: Ἐδῶ εἶναι τὸ παράξενο, πῶς εσεῖς δεν ξέρετε ἀπὸ πού εἶναι ὁ ἄνθρωπος, κι ὁμως αὐτὸς μου ἀνοίξε τα μάτια. Ξέρουμε πῶς ὁ Θεὸς τους ἁμαρτωλούς δεν τους ἀκούει, ἀλλὰ ἀν κάποιος τον σεβεται καὶ κάνει τὸ θέλημά του, αὐτόν τον ἀκούει. Ἀπὸ τότε που ἐγινε ὁ κόσμος δεν ἀκούστηκε ν' ἀνοίξει κανεὶς τα μάτια ἐνός γεγεννημένου τυφλοῦ. Ἄν αὐτὸς δεν ἦταν ἀπὸ τον Θεό

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα
πεπρωμένους,
σοὶ Χριστέ προσέρχομαι,
ὡς ὁ Τυφλὸς ἐκ γενετῆς,
ἐν μετανοίᾳ
κραυγᾶζων σοὶ
Σὺ τῶν ἐν σκότει,
τὸ φῶς τὸ ὑπέλαμπρον.

Δημοσίευση σε συνεργασία με τὰ

Εκπαιδευτήρια "Ὁ Απόστολος Παῦλος"

